

IKKE BETALT

Bestilling af print og download fra www.culturecity.dk/net-bog-klubben

ASKE OG ÆG

Jannick Storm

digte

Net-Bog-Klubben
(autografisk manuskript)

IKKE BETALT

Bestilling af print og download fra www.culturecity.dk/net-bog-klubben

ASKE OG ÆG

Jannick Storm

digte

Net-Bog-Klubben
(autografisk manuskript)

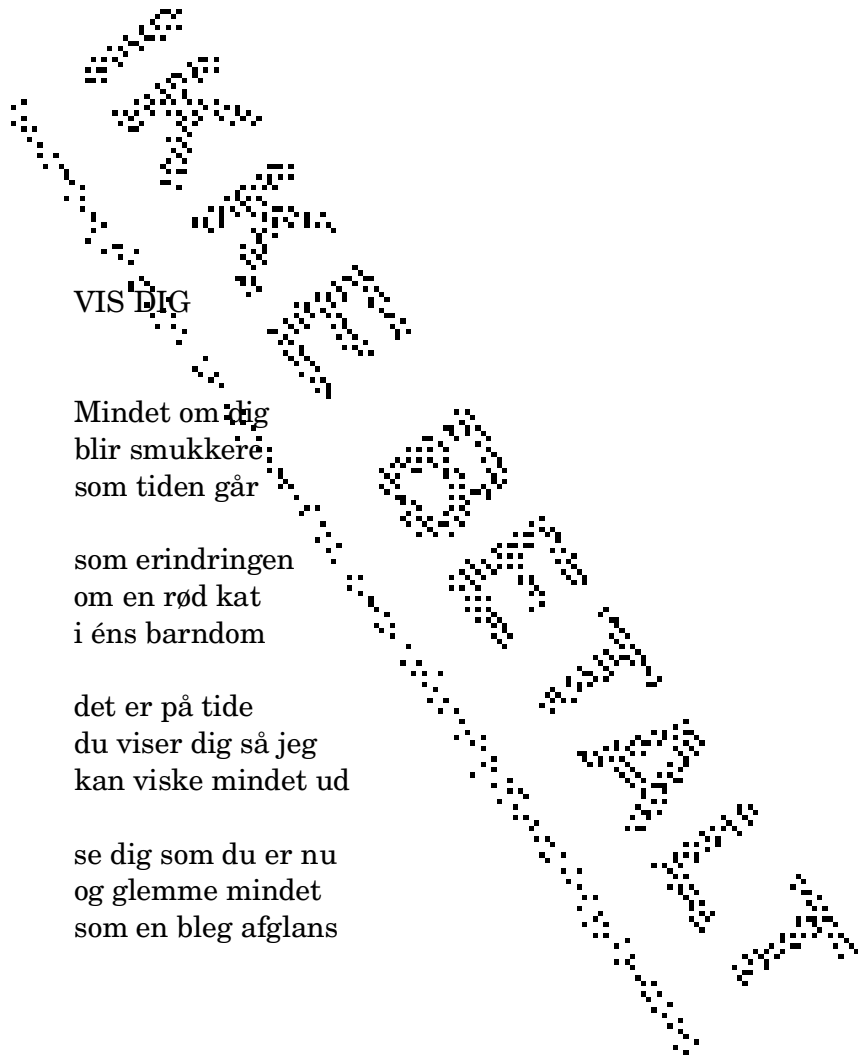
ISBN: 87-90733--22-3
Copyright: Jannick Storm
år: 1999
Server: Cybercity

Advarsel: Enhver erhvervs­mæssig kopiering eller overdragelse er ulovlig og vil blive retsforfulgt med krav om erstatning.

Antal sider: 31

FOR OFFICIAL USE ONLY

FOR
RE
B
A
H

VIS DIG

Mindet om dig
blir smukkere
som tiden går

som erindringen
om en rød kat
i éns barndom

det er på tide
du viser dig så jeg
kan viske mindet ud

se dig som du er nu
og glemme mindet
som en bleg afglans

TELLA

det er ingen kunst at få
folk til at ringe op
kunsten består i at afbryde
på det rigtige tidspunkt

det skal godt nok være socialt
men også underholdende og nødt
ende i for megen jammer over
svulster i underlivet eller min søsters mand

men den computerstyrede musik
kan heldigvis bringe alle på vildveje
og kvæle ethvert tilløb til noget
samfundsomstyrtende eller bare relevant

et held for det bestående at
kunsten beskyttes af telia

DISCOUNT

der er altså
superbilligt i den forretning
karl har set et
brandgodt tilbud
hun er simpelthen
billedskøn efter ham

men måske er hun
tudegrim
måske er hun torskedum

måske er karl bare
hundesulten
og har ikke en øre

bare en drøm

EGERN UDE

selv egern har deres
fremtidssyn og målsmåltidet

også hos egern er der pløerne
stridigheder hidsige tanker
mens den charmerende røtte
farer over græsplænen
op i blåregnen og hen over
taget og over i valnødtræet

først på pletten
lige inden stormen
vil selv hive de umodne nødder ned

gemme dem for sig selv
under diskussionerne
hvortil også rådyr og til nød
fasaner hører

høge tæller ikke
egern ser bort fra den slags
der kun har rov for øje
selv om de er sankere for herren

ser kun trusler fra
trækfugleflokkene

ARBEJDSVÆRELSE NAT

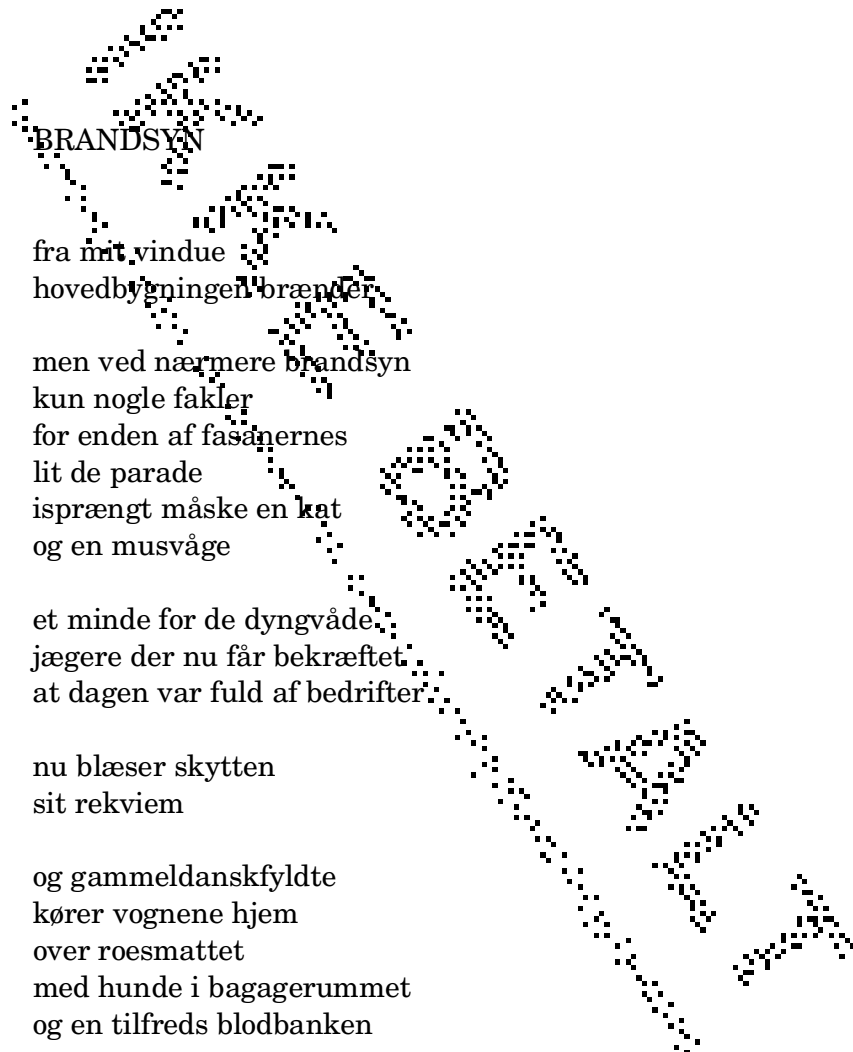
omgivet af tankestrøelse
pakket ind i tilrøget
spindelvæv

maskinen stille uden anfødering
mæt af bånd og anslag
venter roligt på sit eftersyn

kattens fedtede plads forladt
efter et sidste ryk i gardinet
og et sneglehus væltet på gulvet

natten præcis så indesluttende
med sit mørke og sine lyde
dæmpet af dis at jeg kan

være her

BRANDSYN

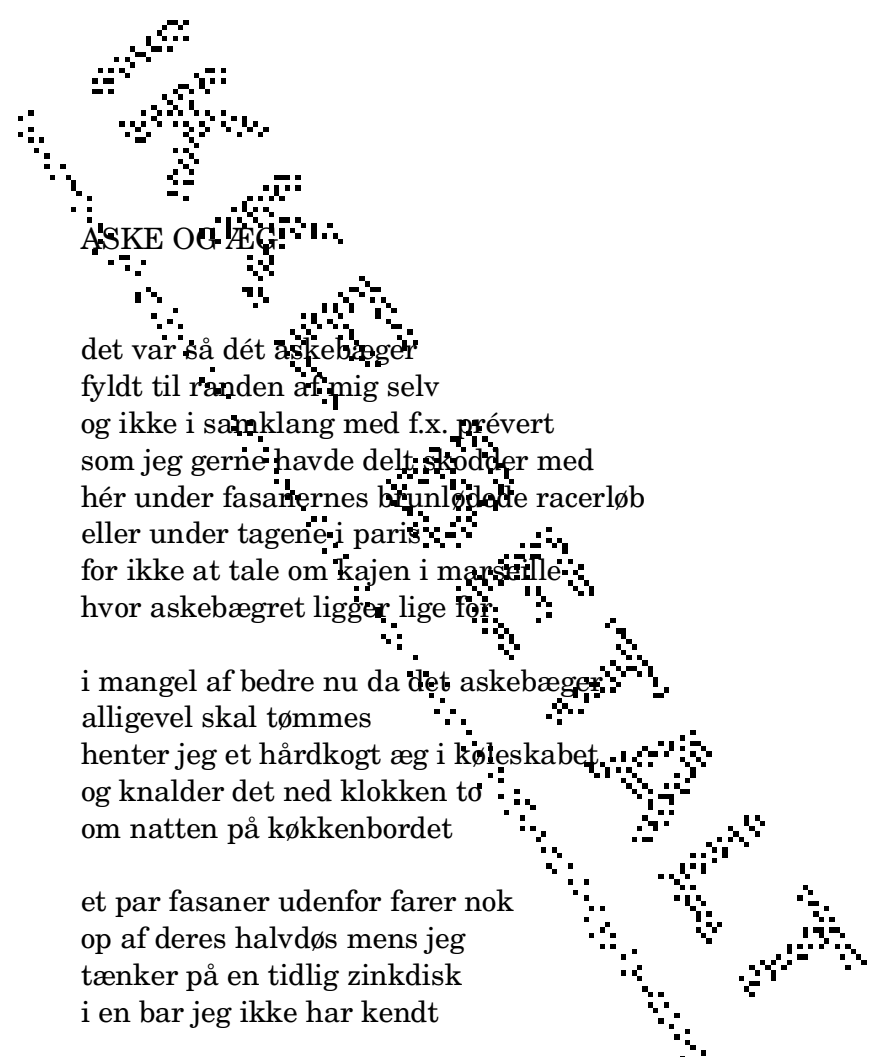
fra mit vindue
hovedbygningen brænder

men ved nærmere brandsyn
kun nogle fakler
for enden af fasanernes
lit de parade
isprængt måske en kat
og en musvåge

et minde for de dyngvåde
jægere der nu får bekræftet
at dagen var fuld af bedrifter

nu blæser skytten
sit rekviem

og gammeldanskfyldte
kører vognene hjem
over roesmattet
med hunde i bagagerummet
og en tilfreds blodbanken

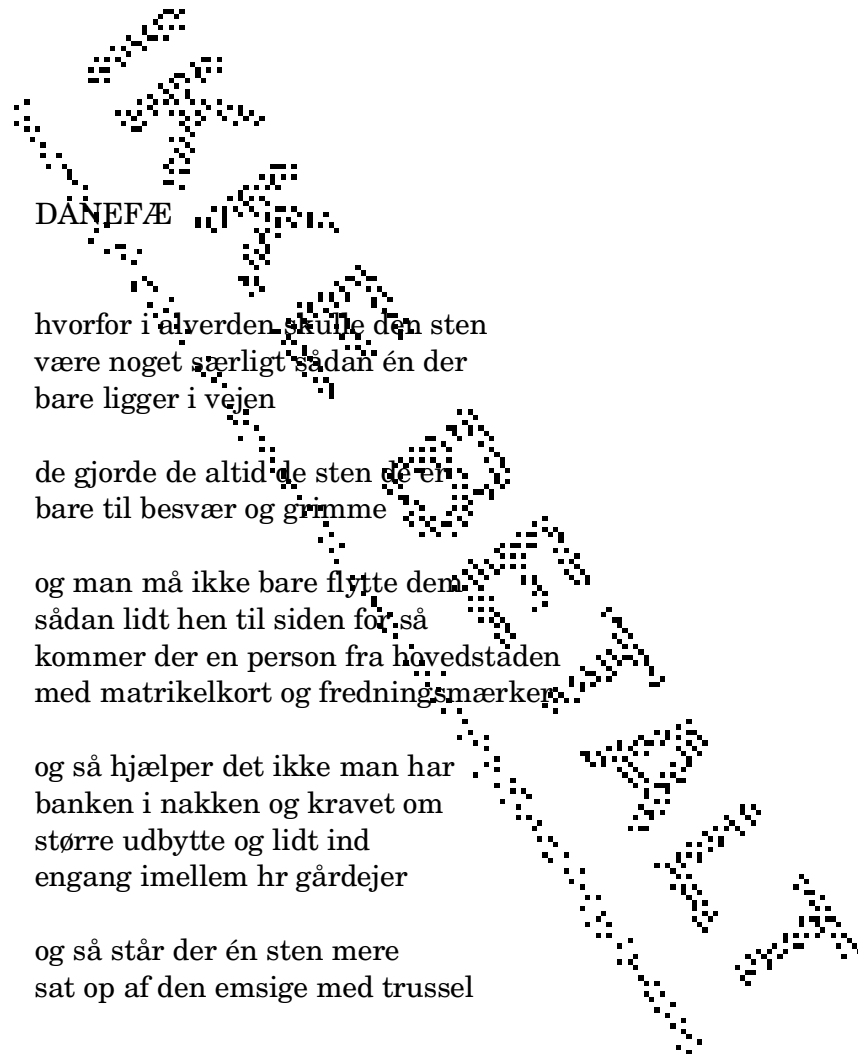

ASKE OG ÆG

det var så dét askebæger
fyldt til randen af mig selv
og ikke i samsklang med f.x. prévert
som jeg gerne havde delt stoder med
hér under fasanernes brunløbte racerløb
eller under tagene i paris
for ikke at tale om kajen i marseille
hvor askebægret ligger lige for

i mangel af bedre nu da det askebæger
alligevel skal tømmes
henter jeg et hårdkogt æg i køleskabet
og knalder det ned klokken to
om natten på køkkenbordet

et par fasaner udenfor farer nok
op af deres halvdøs mens jeg
tænker på en tidlig zinkdisk
i en bar jeg ikke har kendt

DÅNEFÆ

hvorfor i alverden skulle den sten
være noget særligt sådan én der
bare ligger i vejen

de gjorde de altid de sten de er
bare til besvær og grimme

og man må ikke bare flytte dem
sådan lidt hen til siden for så
kommer der en person fra hovedstaden
med matrikelkort og fredningsmærker

og så hjælper det ikke man har
banken i nakken og kravet om
større udbytte og lidt ind
engang imellem hr gårdejer

og så står der én sten mere
sat op af den emsige med trussel

SMEDENS DATTER

der var ingen konger
på den egn
ind imellem var der nogle
der stillede sig op på
den sten der alligevel stod der

det var nærmest hvis smedens
den yngste skulle få tanker

drøm om magt lå dem fjært
langt ude over ævred

rustninger og brændte broer
kunne de omvandrede fortællere
komme lallende med

de stod bare dér og ventede
og drømte om smededatterens
glatte lår

KORT PAUSE

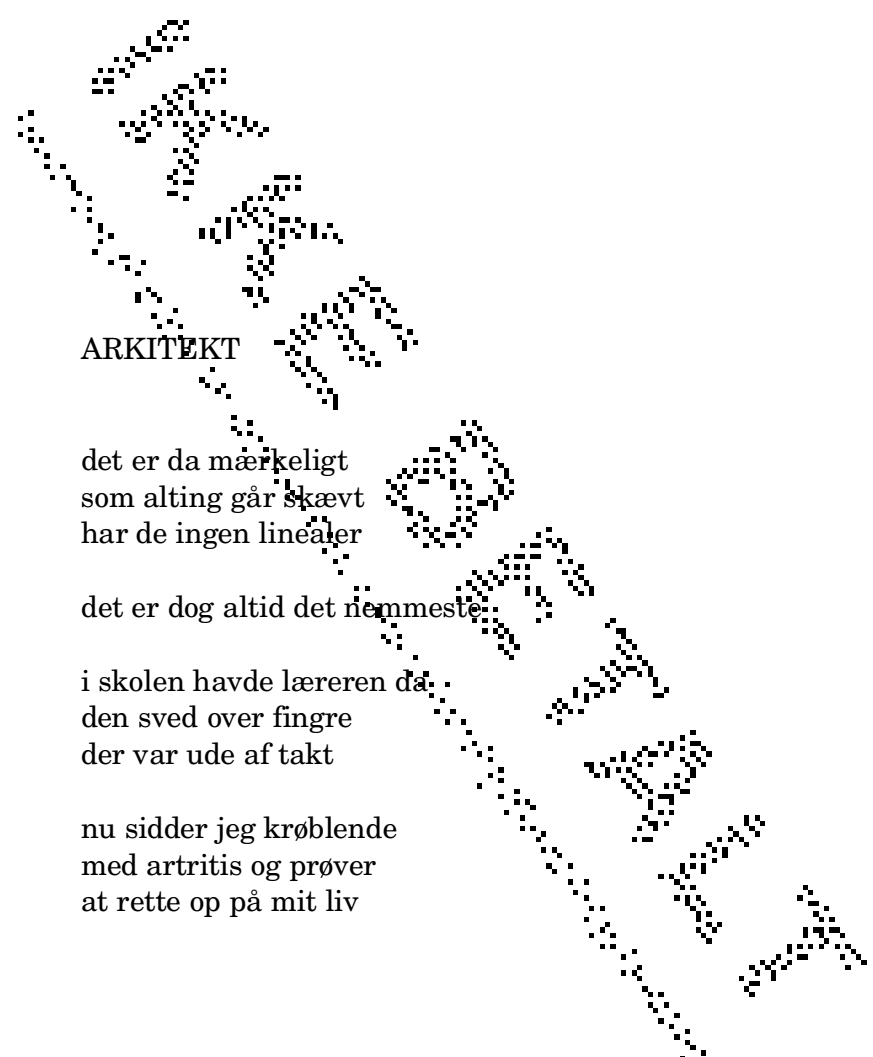
det sagte jeg ikke
det mente jeg ikke
det kan jeg ikke huske

om morgenen fordybet
i kaffe og en bog
en fintkammet rasløn
på karmen uden for

og i et glimt et egern
på spring over terrassen
mod valnødtræet

vi ser på hinanden og
blinker det véd at det er
i orden og næste gang vil det
ikke smide skaller hånligt
på min skaldede isse

men så kommer jo katten
og du

ARHITEKT

det er da mærkeligt
som alting går skævt
har de ingen linealer

det er dog altid det nemmeste

i skolen havde læreren da
den sved over fingre
der var ude af takt

nu sidder jeg krøblende
med arthritis og prøver
at rette op på mit liv

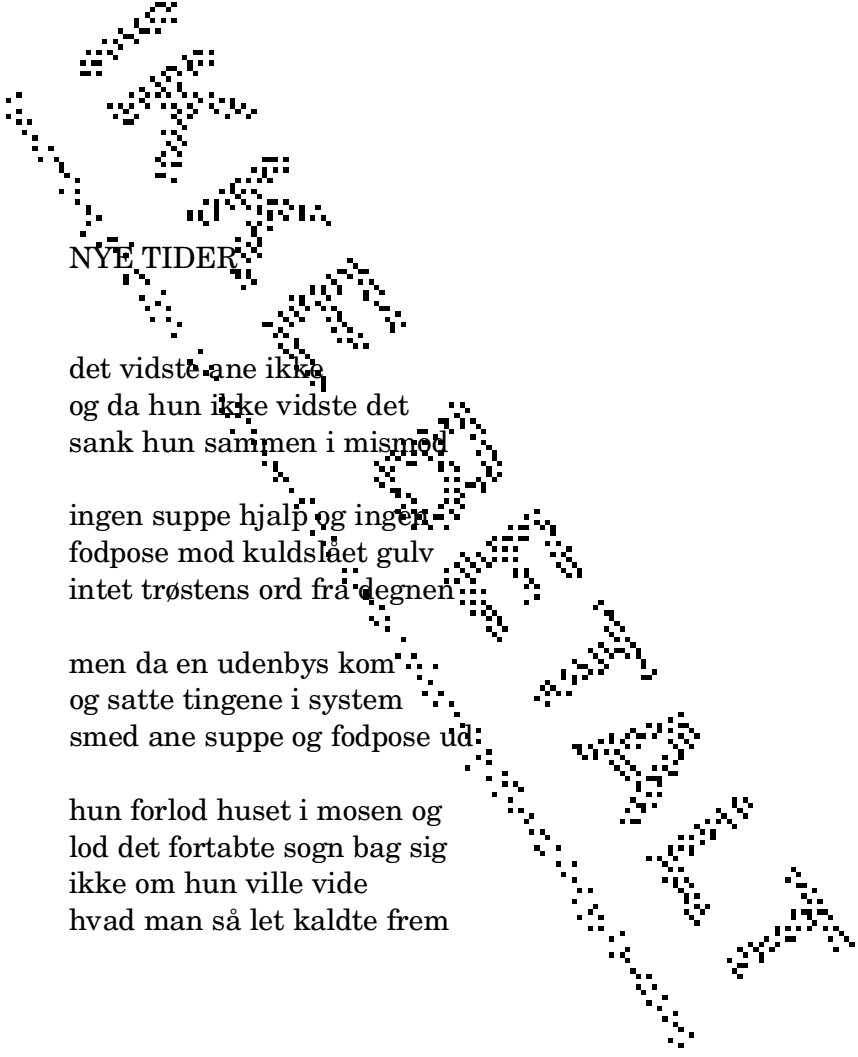
HJERTER

jeg har sprøjtet røde hjertes
på fortove i hele europa
indtil spraydåsen en dag løb tom

der var dér hvor hun bare fryste
og dér hvor hendes ven pludselig kom
og dér hvor jeg friede ægte
og dér hvor hun bare gik

og dér hvor hun hånlo af min alder
oh hér hvor hun allerede var gift
og dér hvor jeg tøvede for længe
og dér hvor jeg selv blev bange

men det rødeste hjerte er nok
i en lille østjysk lund
hvor vi bare så på hinanden
og ikke kyssede hinandens mund

NYE TIDER

det vidste ane ikke
og da hun ikke vidste det
sank hun sammen i mismod

ingen suppe hjælp og ingen
fodpose mod kuldsløet gulv
intet trøstens ord fra degnen

men da en udenbys kom
og satte tingene i system
smed ane suppe og fodpose ud

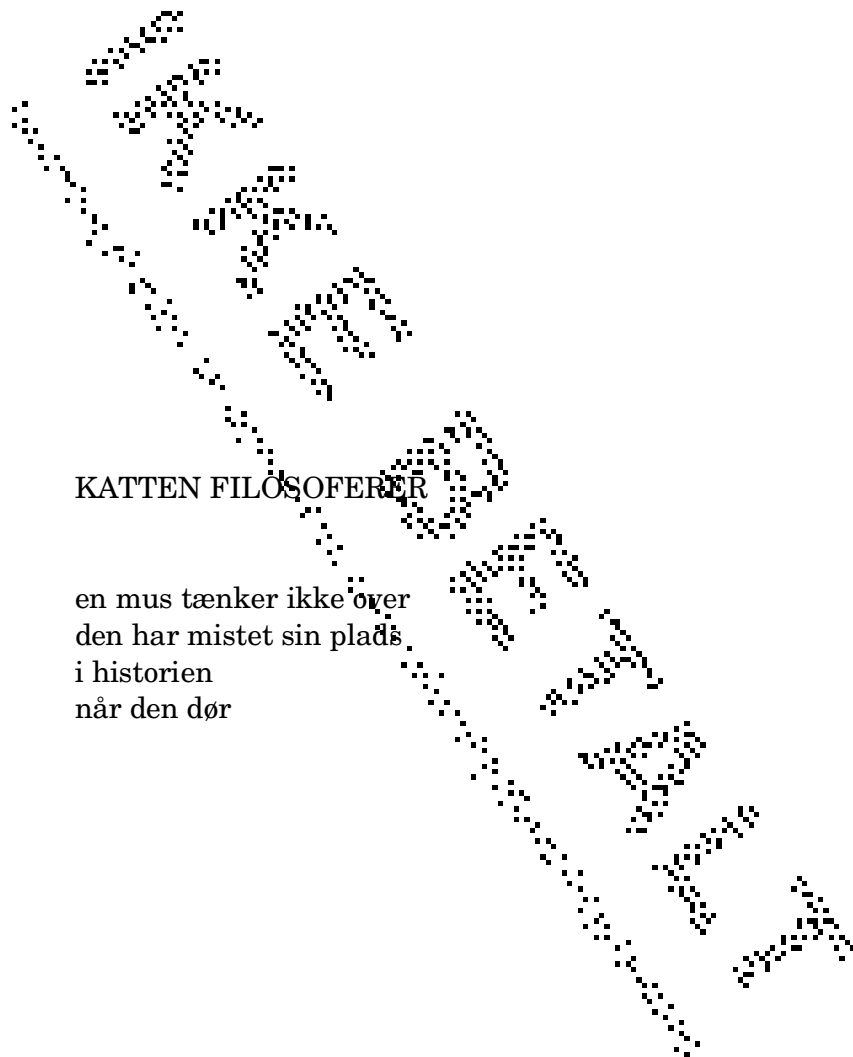
hun forlod huset i mosen og
lod det fortabte sogn bag sig
ikke om hun ville vide
hvad man så let kaldte frem

LIVSSØVN

der var mange sager at løbe igennem
det mente katten også
udstrakt bag skrivemaskinen og
hagende sig til det tilrøgede garn
i sin søvn gennemløb den musejagter
dukkede sig for uglen og væltede
slagbuller ned fra karmen
lige glad med skuddene udenfor
fra lystjægerne mod fasanerne

der er en verden i en kat når den sover
det andet er bare mad og tissebakke
og klap på hovedet og venlige
vip med knurhår
og lad så tanterne sidde og stræk kløerne
og find nirvanapositionen frem igen
skidt med den flintesten
jeg er over alle marker

KATTEN FILOSOFERER

en mus tænker ikke over
den har mistet sin plads
i historien
når den dør

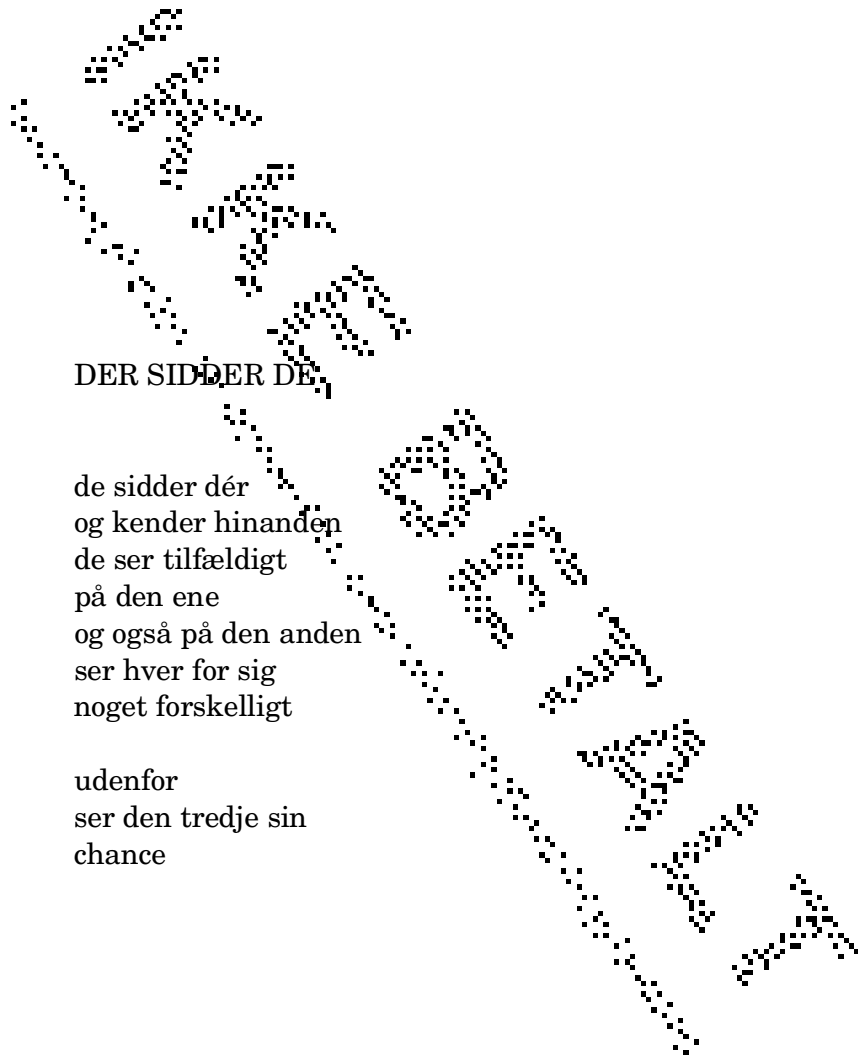

MÅSKE EN BUSK

det ku være,
du kom ud
bag en busk
en dag og jeg
nåede at gribe dig

men hvad
skulle jeg sige
til mit forsvar
når du så på mig
med uforstående
hånlige øjne

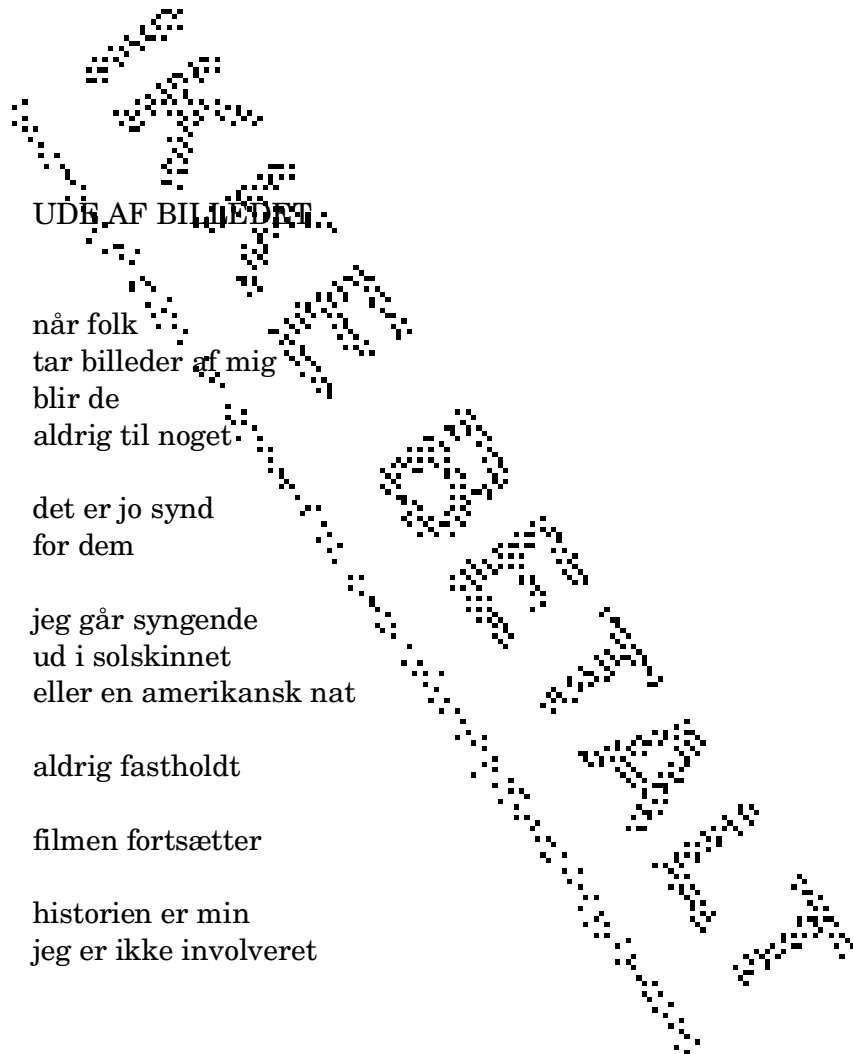
så hellere drømme
og skrive min
ældethed ud

DER SIDDER DE

de sidder dér
og kender hinanden
de ser tilfældigt
på den ene
og også på den anden
ser hver for sig
noget forskelligt

udenfor
ser den tredje sin
chance

UDE AF BILJEDEN

når folk
tar billeder af mig
blir de
aldrig til noget

det er jo synd
for dem

jeg går syngende
ud i solskinet
eller en amerikansk nat

aldrig fastholdt

filmen fortsætter

historien er min
jeg er ikke involveret

OBS

du skal passe på du ikke blander det
at mure med personen der er på
at tilskære med personer der tilskærer
at svare med en der svarer

dette er den automatiske telefonsvarer

kan du ikke stave

ARKÆOLOGISK

jeg har gjort stuen ren
kom og se

som om jeg ikke
havde set den stue
i årevis

denne flytning fra
krog til krog
og dækning af bunker
med gamle duge

dens kaos og
pas på og trød udenom
og det er vigtigt og det
skal jeg bruge
i morgen

men hvem ved
når de engang graver ud
køkkenmødding er jo
et internationalt ord

og det kvaste kranium
kan vel gi stof til
en lille afhandling

de havde en masse af
noget der hed møl
dengang

EN ANDEN DAG

morgen
vrige skygger
hag vissen blåregn
forstyrret af hyppige
vift fra vinger
med sort for enderne
- dengang der var
stumfilm tid

middag
sløvende standsen
fladt og forpustet
murvarmen kvæler
mit åndedræt
som min kone
der vågner op

aften
hektisk alene
pakker sammen
hver for sig
hjem eller ud
uden at hilse
skygger tilbage

det er der
eller er det
i morgen

DRAMA

LÆRERENS FERIE

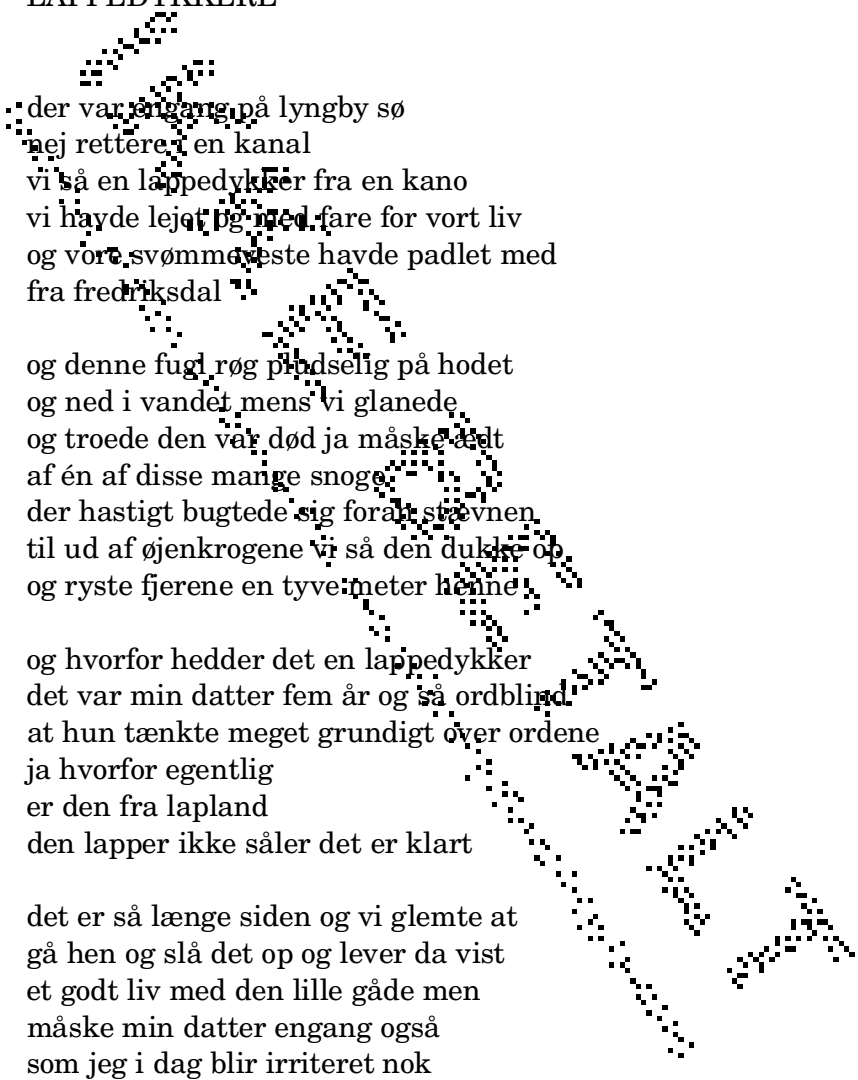
når pigerne knæklæder sammen i fins
trækker han sig om bag sit vigende hår
og skriver smålidelige bøger for unge
om en telttur på bornholm og den
første menstruation og den første
pik i hånden og et slagsmål
på ballet om aftenen
og hæver sine penge på forlaget og
finder tøser på samme alder
godt nok mod betaling

UNDER SKÆRMEN

hvor blir alle de ord og
bogstaver af man hele tiden
sletter på skærmen og bare
kaster væk uden tanke på at de lige
var der og betød noget om end
måske noget forkert
som at tørre barndommens skoletavles
kridtkradserier bort med en
surtlugtende klud
ligger de livløse og forsvinder
når man trykker på afslut
eller lurder de i harddiskens sarkofag
og venter på bedre programmering
og sender ord og skilletegn og udtryk og
fraser til andre harddiske og danner
med tiden en forbindelse og en
stigende opfattelse af sig selv
og får henad tasternes tøvende anslag
bare en enkelt biblioteksgren
til at skyde et blad
så stien åbner sig
sletningen pludselig
opstår på den anden side af
skærmen og min hånd
stivner over musen

LAPPEDYKKERE

der var engang på lyngby sø
nej rettere i en kanal
vi så en lappedykker fra en kano
vi havde lejet og med fare for vort liv
og vore svømmeste havde padlet med
fra fredriksdal

og denne fugl røg pludselig på hodet
og ned i vandet mens vi glandede
og troede den var død ja måske død
af én af disse mange snoge
der hastigt bugtede sig foran stævnen
til ud af øjenkrogene vi så den dukke op
og ryste fjerene en tyve meter henne

og hvorfor hedder det en lappedykker
det var min datter fem år og så ordblind
at hun tænkte meget grundigt over ordene
ja hvorfor egentlig
er den fra lapland
den lapper ikke såler det er klart

det er så længe siden og vi glemte at
gå hen og slå det op og lever da vist
et godt liv med den lille gåde men
måske min datter engang også
som jeg i dag blir irriteret nok
og skuffet som man ofte bliver
fandt ud ud at det ganske simpelt var
fordi den har så store fødder

(det hedder sgu da fame "labber" vil min
datter sikkert sige efter at hun
har stridt i årevis og ikke længere
er blind på ord)

og dette blot fordi jeg på min aftentur
til dammene og lugtene nu faldt i snak
med else som hørte mig for lidt i radioen
og foreslog et digt om disse lappedykkere

og jeg gik hen og så den stille flade
med dovne ænder og nervøse blishøns
og så ved gud den lappedykker
der dykkende så elegant fik krøllet
den smukke aftens spejl i vand
af elses gule bindingsvænk

når den har bidt i græsset kommer den
nok op igen
og lapper på det

ZOO OPTIMISTISK

det ku da godt være
man ku se på en sølefant
i en støvet sommer

men på de anden side
hvad er sådan en
dvask pølse værd
nu om dage

der står unibank foran
sammen med et
fodring forbudt

og de skuffede unger
kommer forsent til
spandene med sild
til søløverne
og de enlige mænd
er ved at briste i gråd

uagtede stavrer påfuglene rundt
i ly af sjaskede kameler

der er kun is tilbage
smeltende

hyl

DEN GANG JEG LÆSTE BERGSON FORAN
EN OPERA

refugium havde de sagt
nok så nonchalant i mit øre
uden at tænke på at jeg
måske ikke ville flygte tilbage
og måske heller ikke frem
det er svært når tiden
ikke kan stå stille på hylden

men der står nogle og taler
og de har nye sko på
og stemmerne
lyder som creditcards
med glemte pinkoder

der står også nogle og tier
næne de har skam
også nye sko på
men deres stemmer lyder
som om de kaldte
på deres børn

og der står sørme nogle
og sælger varme kastanier
og de har muffedisser på
og synger i ispust at
damen er bevægelig
mens kastanjerne ligger
og suger tiden til sig

LILLE SAMTALE MED LILA OM POESIEN

på hjemvejen fra ærtemarken
hvor remisen lå tæt og hemmelighedsfuld
midt i roemarken med kirken
lysende mærkeligt gul bagved
spurgte du
skriver du så digte
når du sådan sidder i naturen

jeg sagde at jo men naturen
ku godt bli lidt for meget
og jeg ku lisså godt
se på et plankeværk en bus
hovedbanegården
et bøjet søm
eller et ansigt
jeg tænkte vist altid
på et digt

nåja du ku godt se
det af og til blev lidt for kedeligt
med alle de harer og rådyr

og i det samme vendte du
ansigtet mod mig og
smilede som en hel
overrislet storebæltsbro
midt i alt den olivenuance
som jeg har hørt

der skal findes så meget af
i portugalsk
men altså også i en
sjælden stund
på faldst

og i det øjeblik
var du et digt
for mig